

Akceptuję
Dyrektor Wydziału Bezpieczeństwa
i Zarządzania Kryzysowego
Urzędu Miasta Krakowa

.....
Kraków, dnia   kwietnia 2016 r.

PROTOKÓŁ
z cyklu spotkań poświęconych bezpieczeństwu
na terenie dzielnic Miasta Krakowa

I. Terminy i miejsca spotkań:

- 1) 22 lutego 2016 r., godz. 17.00, Urząd Miasta Krakowa, s. Lea (Dzielnice IV, V, VI, VII),
- 2) 24 lutego 2016 r., godz. 17.00, Urząd Miasta Krakowa, s. Dietla (Dzielnice VIII, IX, X, XI, XII, XIII),
- 3) 29 lutego 2016 r., godz. 17.00, Urząd Miasta Krakowa, s. Lea (Dzielnice XIV, XV, XVI, XVII, XIII),
- 4) 07 marca 2016 r., godz. 17.00, Urząd Miasta Krakowa, s. Lea (Dzielnice I, II, III).

II. Uczestnicy spotkań:

1) Przedstawiciele Urzędu Miasta Krakowa:

- Bogdan Klimek – Dyrektor Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego,
- Jerzy Mądrzyk – Zastępca Dyrektora Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego,
- Przemysław Waśniowski – Główny Specjalista z Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego;

2) Przedstawiciele Katedry Socjologii Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego:

- prof. Janina Czapska – Kierownik Katedry Socjologii Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego,
- dr Joanna Kabzińska,
- dr Michalina Szafrńska,
- mgr Katarzyna Jurzak-Mączka,
- mgr Jakub Mączka;

3) Przedstawiciele Komendy Miejskiej Policji w Krakowie:

- mł. insp. Radek Bąchór – I Zastępca Komendanta Miejskiego Policji w Krakowie,
- kom. Paweł Maciejowski – naczelnik Wydziału Prewencji Komendy Miejskiej Policji w Krakowie;

4) Przedstawiciele Straży Miejskiej Miasta Krakowa:

- Radosław Gądek – Zastępca Komendanta ds. prewencji Straży Miejskiej Miasta Krakowa,
- Zbigniew Ulman – Zastępca Komendanta ds. operacyjnych Straży Miejskiej Miasta Krakowa;

5) Przedstawiciele Rad Dzielnic Miasta Krakowa:

• Dzielnica I

- Anna Maria Tylek – Przewodnicząca Dzielnicowego Zespołu Koordynacyjnego „Bezpieczny Kraków”,
- Barbara Zarzycka-Rzeźnik – Przewodnicząca Komisji Praworządności i Porządku Publicznego,
- Halina Gociewicz – członek Dzielnicowego Zespołu Koordynacyjnego „Bezpieczny Kraków” ;

• Dzielnica II

- Marian Andruchów – Przewodniczący Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa oraz członek Dzielnicowego Zespołu Koordynacyjnego „Bezpieczny Kraków” ,
- Maciej Hankus – zastępca Przewodniczącej Rady Dzielnicowej, członek Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa oraz członek Dzielnicowego Zespołu Koordynacyjnego „Bezpieczny Kraków”,
- Tomasz Makowski – Przewodniczący Dzielnicowego Zespołu Koordynacyjnego „Bezpieczny Kraków” oraz członek Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa,
- Łukasz Pietryka – członek Dzielnicowego Zespołu Koordynacyjnego „Bezpieczny Kraków” oraz Przewodniczący Komisji Ochrony Środowiska,
- Paweł Stachowiec – członek Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa oraz członek Dzielnicowego Zespołu Koordynacyjnego „Bezpieczny Kraków” ;

• Dzielnica III

- brak reprezentantów;

• Dzielnica IV

- brak reprezentantów;

• Dzielnica V

- Marcin Grega – członek Dzielnicowego Zespołu Koordynacyjnego „Bezpieczny Kraków” ,
- Agnieszka Wantuch – członek Dzielnicowego Zespołu Koordynacyjnego „Bezpieczny Kraków”,
- Zygmunt Wierzbicki – Przewodniczący Rady Dzielnicowej, członek Komisji Praworządności;

• Dzielnica VI

- Bogdan Smok – Przewodniczący Rady Dzielnicowej;

• Dzielnica VII

- Szczęsny Filipiak – Przewodniczący Rady Dzielnicowej,
- Agnieszka Chyc-Sobczyk – Przewodnicząca Dzielnicowego Zespołu Koordynacyjnego „Bezpieczny Kraków” ,
- Elżbieta Liguzińska – mieszkanka, członek Dzielnicowego Zespołu Koordynacyjnego „Bezpieczny Kraków”;

• Dzielnica VIII

- Łukasz Balon – Przewodniczący Dzielnicowego Zespołu Koordynacyjnego „Bezpieczny Kraków”;

• **Dzielnica IX**

- Jan Stanisław Pietras – Przewodniczący Rady Dzielnicy,
- Marek Brożek – Przewodniczący Komisji ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Środowiska

• **Dzielnica X**

- Andrzej Balicki – Przewodniczący Komisji Bezpieczeństwa, Mieszkalnictwa i ds. Osób Niepełnosprawnych,
- Bogumił Bania – Przewodniczący Dzielnicowego Zespołu Koordynacyjnego „Bezpieczny Kraków” oraz członek Komisji Bezpieczeństwa, Mieszkalnictwa ds. Osób Niepełnosprawnych;

• **Dzielnica XI**

- Krystyna Gawrysiak – Przewodnicząca Komisji ds. Bezpieczeństwa i Praworządności oraz członek Dzielnicowego Zespołu Koordynacyjnego „Bezpieczny Kraków”;

• **Dzielnica XII**

- Marek Lelo – Przewodniczący Dzielnicowego Zespołu Koordynacyjnego „Bezpieczny Kraków”,
- Andrzej Józefczyk – członek Komisji Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego oraz członek Dzielnicowego Zespołu Koordynacyjnego „Bezpieczny Kraków”;

• **Dzielnica XIII**

- Jacek Bednarz – Przewodniczący Rady Dzielnicy oraz członek Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa,
- Bolesław Markiewicz – Przewodniczący Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa oraz przewodniczący Dzielnicowego Zespołu Koordynacyjnego „Bezpieczny Kraków”,
- Tomasz Kołomyjski – członek Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa oraz członek Dzielnicowego Zespołu Koordynacyjnego „Bezpieczny Kraków”,
- Teresa Kural – członek Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa oraz członek Dzielnicowego Zespołu Koordynacyjnego „Bezpieczny Kraków”;

• **Dzielnica XIV**

- Jerzy Woźniakiewicz – członek Komisji Praworządności i Porządku Publicznego;

• **Dzielnica XV**

- Andrzej Mazur – Przewodniczący Komisji Porządku Publicznego i Praworządności oraz Przewodniczący Dzielnicowego Zespołu Koordynacyjnego „Bezpieczny Kraków”;

• **Dzielnica XVI**

- Tomasz Szewczyk – Przewodniczący Dzielnicowego Zespołu Koordynacyjnego „Bezpieczny Kraków”,
- Wiesław Szczurek – członek Komisji Praworządności i Porządku Publicznego;

• **Dzielnica XVII**

- Stanisław Madej – Przewodniczący Rady Dzielnicy,
- Jerzy Wójcik – Przewodniczący Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa Publicznego oraz członek Dzielnicowego Zespołu Koordynacyjnego „Bezpieczny Kraków”,
- Andrzej Dziedzic – członek Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa Publicznego oraz członek Dzielnicowego Zespołu Koordynacyjnego „Bezpieczny Kraków”;

- **Dzielnica XVIII**

- Marian Paciorek – Przewodniczący Dzielnicowego Zespołu Koordynacyjnego „Bezpieczny Kraków”.

6) Pozostali uczestnicy spotkań:

- Dawid Serafin – dziennikarz Gazety Krakowskiej,
- Magdalena Łagisz – Główny Specjalista z Wydziału Promocji i Turystyki Urzędu Miasta Krakowa,
- Katarzyna Stelmachowska – kierownik Referatu ds. Bezpieczeństwa Publicznego w Wydziale Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego Urzędu Miasta Krakowa,
- Wiesław Szczurek – inspektor z Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego Urzędu Miasta Krakowa,
- Michał Tatar – referent z Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego Urzędu Miasta Krakowa,
- Ewelina Madoń – inspektor z Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego Urzędu Miasta Krakowa,
- Piotr Mączyński – Uniwersytet Jagielloński
- Mariusz Jelonek – Uniwersytet Jagielloński,
- Paulina Misiarz – Uniwersytet Jagielloński,
- Mariusz Jelonek – członek Zespołu ds. badania bezpieczeństwa UJ,
- Kamil Leśniewski - członek Zespołu ds. badania bezpieczeństwa UJ,
- Michał Omelaniuk – członek Zespołu ds. badania bezpieczeństwa UJ.

III. Wystąpienia organizatorów spotkania:

- **Bogdan Klimek:** Powitanie uczestników oraz przedstawienie prelegentów biorących udział w spotkaniach. Uczestnictwo z głosem doradczym z dziedziny bezpieczeństwa publicznego.
- **Jerzy Mądryk:** Moderator spotkań. Uczestnictwo z głosem doradczym z dziedziny bezpieczeństwa publicznego.
- **Przemysław Waśniowski i mgr Jakub Mączka:** Przedstawienie Mapy Zagrożeń jako narzędzia tworzonego w oparciu o specjalistyczne oprogramowanie systemów informacji geograficznej (*GIS*) dystrybuowane przez firmę *Esri Polska*, pozwalające na analizę wybranych przestępstw popełnianych na terenie Miasta. Zaprezentowane zostały wybrane kategorie przestępstw mających bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo i poczucie bezpieczeństwa mieszkańców tj: rozbój, wymuszenie rozbójnicze, kradzież rozbójnicza, kradzież z włamaniem, kradzież rzeczy cudzej, kradzież pojazdu, kradzież z pojazdu, uszkodzenie pojazdu, kradzież pojazdu jednośladowego, bójka/pobicie, uszkodzenie mienia. Powyższe kategorie są nanoszone na Mapę uwzględniając miejsce i przedziały czasowe popełnienia czynu karalnego. Na tej podstawie tworzone są profile dzielnic w zakresie przestępczości na ich terenie. Zebrane na Mapie dane o przestępczości uzupełniane są informacjami w zakresie subiektywnego poczucia bezpieczeństwa mieszkańców Krakowa, uzyskiwanymi na podstawie zleczonych dwukrotnie w roku, w cyklu wiosenno – jesiennym badań opinii publicznej. Mapa Zagrożeń Miasta Krakowa będzie również szczegółowa, oparta o dane Komendy Miejskiej Policji Miasta Krakowa dotyczące przestępstw zgłoszonych, w odróżnieniu od Mapy Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego przygotowywanej obecnie przez Komendę Główną Policji z inicjatywy

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, gdzie ujęte będą przestępstwa stwierdzone. Dzięki temu istnieje możliwość tworzenia tzw. „hot spotów” czyli mapy miejsc zapalnych, które wymagają szczególnej uwagi służb odpowiedzialnych za zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego.

W dalszej perspektywie Mapa Zagrożeń stanowić będzie narzędzie pozwalające na dogłębną analizę i identyfikację zagrożonych rejonów, wypracowanie przyczyn występowania niekorzystnych zjawisk oraz podejmowanie adekwatnych strategicznych rozwiązań. Planowane jest również upublicznienie części tego narzędzia w celu czynnego zaangażowania mieszkańców w proces budowania bezpieczeństwa miasta i poszczególnych jego rejonów.

W trakcie prezentacji zaprezentowano przykładowe wybrane zastosowania Mapy Zagrożeń w odniesieniu do poszczególnych Dzielnic Miasta Krakowa.

- **dr Michalina Szafrńska i dr Joanna Kabzińska:** Przedstawienie i omówienie wyników badań dotyczących poczucia bezpieczeństwa mieszkańców Krakowa z uwzględnieniem podziału na makrodzielnice, stworzonego na potrzeby prowadzenia ww. badań. Uzyskane dane są analizowane oraz udostępniane do wiadomości publicznej w formie przejrzystego raportu na stronie internetowej Katedry Socjologii Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego w zakładce Uniwersytet Jagielloński/ Wydział Prawa i Administracji/ Katedra Socjologii Prawa/ Nauka/ Projekty badawcze/Porozumienie na rzecz bezpieczeństwa w Krakowie/ Badania nad bezpieczeństwem w Krakowie <http://www.ksp.wpia.uj.edu.pl/badania-nad-bezpieczenstwem-w-krakowie>. Badania są prowadzone od 2 lat, a we wrześniu 2015 roku przeprowadzona została ich czwarta edycja. Przedsięwzięcie realizowane jest przez Biuro Badań Społecznych Obserwator na zlecenie Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego Urzędu Miasta Krakowa we współpracy z Katedrą Socjologii Prawa. Metoda wykorzystywana przy tych badaniach to wywiady telefoniczne, w trakcie których przedstawiany był kwestionariusz złożony z 33 pytań. W każdej edycji takich badań brało udział około 1800 mieszkańców Krakowa i w każdej z 18 dzielnic przeprowadzono minimum 100 wywiadów w grupie reprezentatywnej ze względu na płeć i wiek.

W ostatniej edycji z września 2015 roku, 72% wszystkich badanych uznało, że Kraków jest miastem bezpiecznym (wzrost o 14%). Najbardziej przekonani o tym, że Kraków jest bezpieczny (biorąc pod uwagę łącznie odpowiedzi – „zdecydowanie tak” i „raczej tak”) są mieszkańcy Prądnika Czerwonego (84,3%) i Swoszowic (81,8%). Kraków uważany jest za bezpieczny również przez mieszkańców dzielnic Bronowice (76,9%), Zwierzyniec (77,1%), Nowa Huta (73,4%), Dębniki (75,7%). Stosunkowo największe zaniepokojenie bezpieczeństwem w Krakowie (biorąc pod uwagę łącznie odpowiedzi – „zdecydowanie nie” i „raczej nie”) wyrażali mieszkańcy Czyżyn (23,9%), Mistrzejowic (20%) oraz Podgórze Duchackiego (18,5%).

Przekonanie o tym, że dzielnica w której respondent mieszka jest bezpieczna, wyraża aż 74,8% badanych mieszkańców Krakowa (w poprzednim pomiarze - 73,4% ankietowanych). Przeciwnego zdania jest natomiast 16,1% ankietowanych, którzy uważają, że dzielnica zamieszkania nie jest bezpieczna (w poprzednim badaniu odsetek ten wynosił 15,6%). Z przeprowadzonych badań wynika, że najbezpieczniejsze dzielnice w opinii mieszkańców to Swoszowice, Bronowice i Zwierzyniec (ponad 80% ocen pozytywnych). Z kolei najmniej bezpieczne według mieszkańców są dzielnice Bieńczyce, Podgórze Duchackie oraz Wzgórze Krzesławickie (około 20% badanych nie czuje się tam bezpiecznie).

Poczucie bezpieczeństwa w miejscu zamieszkania sondowały kolejne pytania – pierwsze odnosiło się do kwestii poczucia bezpieczeństwa w okolicy miejsca zamieszkania w ciągu dnia, gdzie z badań wynika, że aż 93,2% badanych czuje się

w okolicy miejsca zamieszkania w ciągu dnia bezpiecznie (w poprzednim pomiarze wynik bardzo zbliżony - 94,7%).

Poczucie bezpieczeństwa po zmroku zdecydowanie spada – nieco ponad połowa badanych (52,6% badanych – w poprzedniej edycji 53,6%) po zmroku czuje się bezpiecznie w okolicy miejsca zamieszkania, natomiast 29,1% badanych nie czuje się bezpiecznie (w poprzedniej edycji 31%). Najbezpieczniej w czasie wieczornego spaceru czują się mieszkańcy Dębnik, Zwierzyńca, Krowodrzy oraz Bronowic. Ponad 60% badanych w tych dzielnicach czuje się bezpiecznie po zmroku. Najmniej bezpiecznie czują się po zmroku mieszkańcy Bieńczyca, ponad połowa badanych nie czuje się bezpiecznie spacerując po zmroku (aż 53,7% badanych w Bieńczycach jest tego zdania).

W kwestionariuszu zostało również umieszczone pytanie dotyczące oceny służb porządkowych – Policji oraz Straży Miejskiej. Jeżeli chodzi o Policję, to 59,2% respondentów uważa, że może liczyć na jej pomoc, gdy zajdzie taka potrzeba, natomiast 22,1% jest przeciwnego zdania. Porównując wynik z poprzednią edycją badania poziom zaufania do Policji utrzymuje się na podobnym poziomie. Najbardziej wierzą w uzyskanie pomocy Policji, gdy zajdzie taka potrzeba mieszkańcy Prądnika Czerwonego (65,5%), Bronowic (65%), Dębnik (63,9%), Podgórze Duchackiego (61,4%) oraz Podgórze (61,2%).

Ocena Straży Miejskiej jest mniej korzystna niż Policji. Tylko 31,2% badanych mieszkańców Krakowa uważa, że można liczyć na pomoc tej formacji, gdy zajdzie taka potrzeba – poziom zaufania do Straży Miejskiej utrzymuje się na podobnym poziomie jak w poprzednim badaniu. Odsetek ankietowanych, którzy nie wierzą w pomoc Straży Miejskiej wynosi obecnie 45,7% i również utrzymuje się na poziomie podobnym do poprzedniego badania, w którym wyniósł 44,6%.

Najbardziej wierzą w pomoc strażników mieszkańcy Dębnik (42,2%), Zwierzyńca (36,4%), Czyżyn (35%), Starego Miasta i Grzegórzek (po 34,2%).

- **mgr Katarzyna Jurzak-Mączka:** Opisany został stan prawny i stan faktyczny obecnie funkcjonującego Programu „Bezpieczny Kraków”, uchwalonego w grudniu 1999 roku, co czyni go jedynym z pierwszych lokalnych programów na rzecz bezpieczeństwa. W pierwszych latach swojego funkcjonowania był absolutnym novum w Polsce i wzorem dla innych programów, dla strategii bezpieczeństwa z tego programu. W 2002 roku dokonano nowelizacji ustawy o Samorządzie Powiatowym, m.in. wprowadzając w życie funkcjonowanie Komisji Bezpieczeństwa i Porządku, do katalogu zadań której należy przygotowywanie projektu powiatowego programu zapobiegania przestępczości oraz porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli, dlatego po nowelizacji przedmiotowej ustawy program „Bezpieczny Kraków” automatycznie stał się również programem powiatowym. Czyli z jednej strony jest programem miejskim, gminnym, na rzecz bezpieczeństwa, pewną strategią lokalną, a z drugiej strony ma pełnić funkcję programu powiatowego o którym mowa w ustawie o samorządzie powiatowym. Wymogi ustawowe dotyczącego tego typu programów odnoszą się jedynie do ich nazewnictwa, dotyczą wskazania podmiotu właściwego do opracowania takiego programu, czyli Komisji Bezpieczeństwa i Porządku, która w przypadku Krakowa działa przy Prezydencie Miasta. Natomiast w świetle przepisów, podmiotem który ma taki program uchwalać jest Rada Miasta.

W latach 2010-2014 Zespół pod kierunkiem Pani Profesor Janiny Czapskiej, w ramach pracy zajął się badaniami nad koordynacją lokalnych działań na rzecz bezpieczeństwa i dokonał analizy wszystkich programów powiatowych jakie wówczas udało się znaleźć w Polsce. Głównym celem badań było między innymi uzyskanie wiedzy na temat sposobu tworzenia programów oraz jakie części składowe czy założenia w sobie zawierają, jakie cele główne w tych programach się znajdują, jaką rolę pełni Komisja Bezpieczeństwa i Porządku, w jaki sposób następuje poziom koordynacji tego typu programów.

Sprawdzano czy przygotowanie takich programów było poprzedzone konsultacjami, czy też diagnozą, czy korzystano z wiedzy eksperckiej oraz w jaki sposób pozyskiwano informacje o działaniach podmiotów, które odpowiadały za bezpieczeństwo i porządek. Zebrane informacje zostały umieszczone w witrynie internetowej Katedry Socjologii Prawa i w specjalnej zakładce poświęconej programowi. Wynika z nich, że programy generalnie dzielą się na trzy następujące rodzaje:

- programy opracowane w ujęciu podmiotowym: konstrukcja programu koncentruje się wokół podmiotów i instytucji odpowiedzialnych za realizację poszczególnych zadań;
- programy opracowane w ujęciu przedmiotowym: konstrukcja programu koncentruje się na wybranych obszarach bezpieczeństwa np. w miejscach publicznych, w miejscu zamieszkania, w ruchu drogowym, w szkole (przykładem jest rządowy program ograniczania przestępczości i aspołecznych zachowań „Razem bezpieczniej”);
- programy opracowane w ujęciu segmentowym: konstrukcja programu koncentruje się wokół pewnych kategorii szerszych niż w ujęciu podmiotowym, zwanych segmentami np. segment restrykcyjny, porządkowy, prewencyjny, wychowawczy (przykładem jest Program Poprawy Bezpieczeństwa dla Miasta Krakowa pn. „Bezpieczny Kraków”)

Między innymi w oparciu o powyższe dane, zostanie przeprowadzona aktualizacja programu „Bezpieczny Kraków”, która ponadto musi być spójna z nową Strategią Rozwoju Krakowa 2030 oraz poprzedzona diagnozą budowaną również w oparciu o wyniki badań ankietowych nad poczuciem bezpieczeństwa mieszkańców Krakowa. Zaktualizowany program powinien być bardziej skonkretyzowany i poparty kontekstem społecznym oraz prawnym. Ważne jest również aby odpowiadał on na potrzeby dzielnic, a co za tym idzie na potrzeby mieszkańców miasta oraz aby był ewaluowany i powiązany z finansowaniem co jest kluczową kwestią. Spotkania z przedstawicielami dzielnic stanowią jeden z elementów budowy programu.

- **Prof. Janina Czapska:** W oparciu o materiały otrzymane za pośrednictwem Rad Dzielnic Miasta Krakowa scharakteryzowano działanie Dzielnicowych Zespołów Koordynacyjnych „Bezpieczny Kraków”, których zadaniem jest wspieranie realizacji programu „Bezpieczny Kraków”. Podstawą prawną funkcjonowania Zespołów jest Zarządzenie Nr 1696/2005 Prezydenta Miasta Krakowa z dn. 23.09.2005 r. Obecnie w Krakowie funkcjonuje 16 Zespołów, w dwóch Dzielnicach – Prądnik Biały oraz Czyżyny Zespoły nie zostały powołane. Skład tych Zespołów różnicuje się od 3 do 19 osób. Zgodnie z wymienionym Zarządzeniem w skład Zespołu powinno wchodzić co najmniej dwóch przedstawicieli samorządu. Obecnie udział Radnych w strukturze Zespołów kształtuje się od 100% do 10%, oprócz tego do Zespołów należą przedstawiciele Policji i Straży Miejskiej oraz mieszkańcy (w tym przedstawiciele stowarzyszeń, PSP, organizacji pozarządowych, Kościoła, wspólnoty mieszkańców albo Spółdzielni Mieszkaniowych). Czterech Przewodniczących Dzielnicowych Zespołów Koordynacyjnych „Bezpieczny Kraków” jednocześnie przewodniczy Komisjom Bezpieczeństwa, natomiast Pięciu Przewodniczących Zespołów jest członkami Komisji Bezpieczeństwa. W pozostałych siedmiu przypadkach Zespołom przewodniczy szczęście mieszkańców oraz jedna osoba spoza Komisji Bezpieczeństwa. Widoczna jest zatem zależność pomiędzy Zespołami Koordynacyjnymi, a Komisjami Bezpieczeństwa w Radach Dzielnic, dodatkowo bardzo często obydwie podmioty podejmowały współpracę w ramach poszczególnych Dzielnic.

Otrzymane sprawozdania z realizacji Dzielnicowych Zespołów Koordynacyjnych „Bezpieczny Kraków” można podzielić na trzy podstawowe formy. Pierwszą z nich jest opis wszystkich możliwych działań w zakresie bezpieczeństwa podejmowanych na terenie dzielnicy w ciągu minionego roku, włącznie z opisami działań podejmowanymi przez służby mundurowe. Drugim elementem sprawozdań był opis współfinansowania

wszystkich działań podejmowanych na rzecz bezpieczeństwa. Niektóre dzielnice opisywały również działania podejmowane z własnej inicjatywy.

Jeżeli chodzi o działania Zespołów to wyróżniają się zwłaszcza dwa podstawowe modele. Jeden można scharakteryzować jako typ reaktywny, co oznacza, że Zespół podejmował działania w odpowiedzi na niepokojące wydarzenia w dzielnicy albo na sygnały mieszkańców, reagując na nie również jako pośrednik w kontaktach ze służbami zapewniającymi bezpieczeństwo i porządek. Drugim typem są działania prewencyjne, które podejmowane są głównie w obrębie szkół, koncentrując się na takich przedsięwzięciach jak konkursy, turnieje, kursy np. pomocy przedmedycznej.

- **mgr Katarzyna Jurzak-Mączka:** Wprowadzenie do dyskusji poprzez zadanie gościom dwóch pytań dotyczących nowego programu „Bezpieczny Kraków”:
  - 1) Jaki powinien być zaktualizowany program „Bezpieczny Kraków”, aby pomagał skutecznie budować i zapewniać bezpieczeństwo na obszarze dzielnicy?
  - 2) Z jakimi trudnościami miały, czy mają nadal do czynienia dzielnice, w związku z realizacją zadań z zakresu porządku publicznego?

II Wystąpienia przedstawicieli Dzielnic:

1. Spotkanie w dniu 22 lutego 2016 r. (Dzielnice IV, V, VI, VII)

- **Marcin Grega, Rada Dzielnic V:** Wydzielenie osobnego budżetu na realizację Programu „Bezpieczny Kraków” jest bardzo ważne, ponieważ obecnie finansowanie działań z zakresu Programu zależy tylko od dobrej woli Radnych.

Każda dzielnica ma swoją specyfikę co generuje pewne problemy właściwie tylko dla danego terenu. Przy aktualizacji należałoby opracować pewnego rodzaju „Know how” czyli opis problemów oraz przykładowe działania zapobiegawcze. Dzielnice powinny liczyć na wsparcie eksperckie w kwestii podejmowania działań na rzecz bezpieczeństwa.

- **Prelegent nie przedstawił się:** Dzielnicowe Zespoły Koordynacyjne „Bezpieczny Kraków” są pozostawione same sobie. Radni nie mają żadnego doświadczenia więc należałoby zapewnić im wsparcie eksperckie, gdyż obecnie sami opracowują strategię działania z zakresu bezpieczeństwa.

Powinno się stworzyć konkretne zapisy np. w postaci uchwały mówiącej o tym ile środków Zespół ma przeznaczyć na finansowanie działań z zakresu „Bezpiecznego Krakowa”, a co za tym idzie środki te powinny być przyznane dzielnicom.

- **Agnieszka Wantuch, Rada Dzielnic V:** Po zapoznaniu się z wynikami badań nasuwa się wniosek, że mieszkańcy Dzielnicy Krowodrza czują się bardzo bezpiecznie, a z drugiej strony Krowodrza znalazła się na liście dzielnic gdzie popełniana jest największa liczba przestępstw. Wygląda na to, że samo poczucie bezpieczeństwa działa na plus. W Dzielnicy Krowodrza w Zespole jest trzech Radnych, przedstawiciele Policji i Straży Miejskiej, zaproszeni do współpracy zostali również Dyrektorzy placówek oświatowych, którzy podejmują działania profilaktyczne wśród dzieci i młodzieży. Natomiast faktycznie zabrakło pomysłów na pracę, do tej pory odbyły się tylko trzy spotkania. Środki finansowe z „Bezpiecznego Krakowa” zostały przeznaczone na sfinansowanie dodatkowych patroli Policji i Straży Miejskiej. Praca Zespołu Koordynującego przeplata się z pracą Komisji Praworządności. W Krowodrzy jednym z większych problemów jest spożywanie alkoholu w miejscach publicznych, odnotowane były również tzw. przestępstwa „na wnuczka”, jak również drobne kradzieże w komunikacji miejskiej.

- **Bogdan Smok, Rada Dzielnicy VI:** Dotychczasowa formuła funkcjonowania Zespołu Koordynującego i Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa nie sprawdziła się albo się wyczerpała. Przewodniczący Komisji powinni automatycznie wchodzić w skład Zespołu Koordynacyjnego. Dzielnice oczekują nowego, zaktualizowanego programu, mogą się również zaangażować w jego tworzenie.

Wspaniałą rzeczą są również Interaktywne Mapy Zagrożeń. Przedstawiciele dzielnic w jakimś sensie od dawna domagali się danych, które są zawarte na Mapie właśnie z podziałem na dzielnice. Dzięki takim mapom można dokładniej zaplanować obszar na którym będą wykonywane płatne patrole Policji czy Straży Miejskiej.

Pomimo, iż poczucie bezpieczeństwa mieszkańców dzielnicy VI wśród mieszkańców jest wysokie, ale mimo to grupa mieszkańców zaproponowała przekazanie 10 tysięcy złotych na dodatkowe patrole na Bronowicach co uzyskało powszechną akceptację. Jeśli chodzi o współpracę pomiędzy dzielnicami, a służbami to przynajmniej w Dzielnicy VI wydaje się ona być wzorowa.

- **Szczęśny Filipiak, Rada Dzielnicy VII:** Program „Bezpieczny Kraków” w ostatnich latach stał się bolączką. Trudno jest pokonać barierę jaką stanowi komunikacja z mieszkańcami, zwłaszcza pod kątem zachęcania mieszkańców do współudziału w Programie. Trzeba wypracować mechanizmy zachęcające do udziału w „Bezpiecznym Krakowie” np. przedstawiciele organizacji pozarządowych zajmujących się problematyką „pro miejską”. Zespół obecnie pokrywa się z działalnością Komisji Bezpieczeństwa, Porządku i Mieszkalnictwa. Kiedyś jego funkcjonowanie miało większy sens ponieważ szły za tym pieniądze, których obecnie nie ma.

Nie było żadnych trudności w dotychczasowej realizacji Programu. Bardzo dobrze przebiegała współpraca z Policją i Strażą Miejską. Dobrą praktyką było również wyznaczanie zadań do wykonania np. kwartalnie, a osiągnięte efekty były przedstawiane i omawiane. Program działał przez to koordynująco.

Być może dobrym pomysłem byłoby wprowadzenie prac społecznych zamiennie na grzywnę. Taka ciężka praca może przynieść pewnego rodzaju efekt moralny. Dobrze byłoby gdyby młody człowiek, który dostał mandat 100 zł za picie piwa na Plantach zamiast płacenia mógł odpracować to na rzecz społeczeństwa.

- **Agnieszka Chyc-Sobczyk, Rada Dzielnicy VII:** Dobrym narzędziem będącym w gestii Rad Dzielnic była możliwość przekazywania Policji i Straży Miejskiej takich „newralgicznych punktów”, co zdecydowanie się sprawdzało ponieważ mieszkańcy zgłaszali coraz mniej skarg.

Zespół Bezpieczny Kraków powinien wykonywać działania prewencyjne, czyli zapobiegawcze. Nie ma też mechanizmów ani środków na to żeby reagować na zdarzenia oprócz przekazywania takiej informacji odpowiednim służbom, natomiast działania profilaktyczne są jak najbardziej na miejscu. I to w bardzo szerokim zakresie np. komunikacji, bezpieczeństwa wokół szkół i wielu innych, które występują w dzielnicach.

2. Spotkanie w dniu 24 lutego 2016 r. (Dzielnice VIII, IX, X, XI, XII, XIII)

- **Krystyna Gawrysiak, Rada Dzielnicy XI:** Działania Komisji Bezpieczeństwa i Praworządności pokrywają się z działalnością Zespołu Koordynacyjnego, a w obydwu uczestniczą w większości ci sami członkowie, w tym przedstawiciele służb mundurowych czy placówek oświatowych. Problemy przedstawiane przez mieszkańców powielają się na posiedzeniach Komisji i Zespołu. Obecnie wprowadzana jest formuła wspólnych spotkań dzięki czemu przyspiesza to rozwiązanie problemu. Mieszkańcy mogą przyjść na posiedzenie Komisji, które jest otwarte i przedstawić sprawę, poradzić się obecnych tam

służb. Bardzo dobrze układa się współpraca Komisji z Oddziałem IV Straży Miejskiej przy ulicy Cechowej, ze Strażą Pożarną jak również z Komisariatem Policji. Istnienie Zespołu Koordynacyjnego „Bezpieczny Kraków” nie ma obecnie racji bytu.

Odnośnie ankiet dotyczących bezpieczeństwa, część opinii mieszkańców dzielnicy zawartych w raporcie jest niezgodna ze stanem faktycznych, są to jakieś wybiórcze historie. Opinie przekazywane przez mieszkańców na posiedzeniach Komisji świadczą, że na Kurdwanowie, Piaskach czy Woli Duchackiej stan i poczucie bezpieczeństwa utrzymują się na wyższym poziomie niż wskazują na to wyniki ankiety.

- **Jacek Bednarz, Rada Dzielnicy XIII:** Wcześniejsza opinia dotycząca powielania zadań Zespołu Koordynacyjnego i Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa jest słuszna, jednak istnieje pewne zastrzeżenie. Faktycznie każdy mieszkaniec może brać udział w posiedzeniach Komisji jednak istnieje pewien problem, który polega na tym, że przedstawiciel mieszkańców niebędący członkiem Komisji pomimo, że może swobodnie zabierać głos i przedstawiać konkretne sprawy na forum, nie ma prawa do głosowania. Dodatkowo same Komisje mają zbyt małą decyzyjność, przygotowują jedynie projekty uchwał, czy propozycje kierunków działań w realizacji danych przedsięwzięć i pozostawiają Radzie decyzje co do ewentualnej akceptacji tych pomysłów. Nikt też „nie zabrał” środków finansowych na „Bezpieczny Kraków”, wcześniej była wydzielona osobna pula natomiast po zmianie Statutu pieniądze trafiają do „wspólnego worka”, nie ma już również zadań priorytetowych i powierzonych. Wcześniej środki finansowe trafiały bezpośrednio do Zespołu, aby ten nimi rozporządzał, natomiast obecnie nie dość, że tych środków nie ma to jego zadania dublują się jak już wcześniej było wspomniane, z zadaniami Komisji.

- **Marek Lelo, Rada Dzielnicy XII:** Zespołu „Bezpieczny Kraków” nie należy likwidować. Powielanie zadań Zespołu i Komisji jest jedynie sprawą organizacyjną. W Dzielnicy funkcjonowanie Komisji i Zespołu jest oddzielane, począwszy od odrębnych spotkań. Środki finansowe przeznaczone ogólnie na „Bezpieczny Kraków” powinny wrócić z zaznaczeniem konkretnych celów ich spożytkowania, żeby uniknąć przypadków wydatkowania ich na wyposażenie np. zakup żaluzji.

Należy podejmować szerokie działania profilaktyczne, skierowane zwłaszcza do najmłodszych, bo jeśli w wieku 12 lat młody człowiek nie zostanie nauczony odpowiednich zachowań to w latach następnych będzie to już nie do odrobienia. Dzielnica od wielu lat prowadzi również szkolenia z zakresu pierwszej pomocy przedmedycznej we wszystkich szkołach, obecnie przy pomocy Straży Miejskiej i Policji. Po każdym cyklu szkoleń szóste klasy organizują eliminacje wewnętrzne i odbywa się finał. Wiele z tych przeszkolonych dzieci w dorosłym życiu wstępuje w poczet ratowników medycznych. W dzielnicy zostały wypracowane pewne ramy współpracy oraz wysoki poziom jeśli chodzi o podejmowanie działań z zakresu bezpieczeństwa, dlatego nie należy likwidować Zespołów Koordynujących „Bezpieczny Kraków”. Ponadto dzielnica zawsze mogła liczyć na pomoc merytoryczną pracowników Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego Urzędu Miasta Krakowa, choćby w kwestii wydatkowania środków finansowych.

- **Tomasz Kołomyjski, Rada Dzielnicy XIII:** Zależy nam aby uzyskać od Państwa informacje w jaki sposób zmienić funkcjonowanie „Bezpiecznego Krakowa” jako Programu, aby wspomagał budować bezpieczeństwo w Dzielnicy. Nie jest istotne czy mamy pracować jako Zespół czy też nie. Ważne jest aby uzyskać wiedzę jak Program powinien działać lokalnie.

W wynikach badań oraz w Mapie Zagrożeń nie było ujętych przestępstw związanych z narkotykami. W Dzielnicy ten temat jest stale poruszany na posiedzeniach Zespołu oraz

Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa. Mieszkańcy wiedzą gdzie znajdują się punkty dystrybucji i starają się omijać te miejsca, natomiast osoby spoza terenu Dzielnicy nie mają takiej wiedzy i to stwarza spore zagrożenie.

- **Bogumił Bania, Rada Dzielnicy X:** Bez środków finansowych w kwestii bezpieczeństwa nie zostanie zrobione zbyt wiele. Dzielnica i tak wydatkuje sporą część środków na dofinansowanie Straży Miejskiej i Policji. Można mówić o różnorodnych działaniach edukacyjnych czy też szkoleniach ale bez finansów nie osiągnie się wyznaczonego celu. Prosty przykład dotyczy patroli, im jest ich więcej tym bardziej wzrasta poczucie bezpieczeństwa, ale oznacza to również więcej radiowozów, a co za tym idzie więcej pieniędzy na paliwo, które trzeba przeznaczyć z pieniędzy Dzielnicy.
- **Jan Stanisław Pietras, Rada Dzielnicy IX:** Jeśli istnieje możliwość zgłaszania zagrożenia na Policję lub Straż Miejską to nie ma potrzeby dublowania i zwoływania posiedzeń Zespołu „Bezpieczny Kraków”. Natomiast warto zwołać posiedzenie przy okazji organizacji „Światowych Dni Młodzieży”, po to aby mieszkańcy dowiedzieli się co zostało zrobione.

Czy Mapa Zagrożeń będzie dostępna dla Dzielnic, np. na portalu Komendy Miejskiej Policji? Czy jest możliwość umieszczenia jakiś konkretnych kryteriów typu „Zagrożenia Komunikacyjne” pod względem przejazdu i dla pieszych?
- **Łukasz Balon, Rada Dzielnicy VIII:** Jaką moc sprawczą ma tak naprawdę Komisja Praworządności czy też Zespół „Bezpieczny Kraków” skoro i tak ostatecznie wszystkie sprawy związane z zagrożeniem bezpieczeństwa trafiają do Policji lub Straży Miejskiej? Odnośnie kwestii finansowych, jest dużo lepiej gdy pieniądze trafiają do „wspólnego worka” jak obecnie ponieważ dzięki temu zamiast 11 800,00 zł w ubiegłym roku z budżetu Dzielnicy udało się przeznaczyć kwotę w wysokości ponad 50 000,00 zł ogólnie na bezpieczeństwo i na środki pośrednie. Za pośrednictwem Straży Miejskiej, której przekazujemy środki na profilaktykę, nawiązana jest współpraca ze szkołami. Zarówno Straż Miejska jak i Policja mają odpowiednią komórkę zajmującą się profilaktyką, to samo dotyczy Straży Pożarnej. Zespół „Bezpieczny Kraków” ze swoją koordynującą rolą nie ma racji bytu. Każdy wie, że nie wszyscy Radni uczestniczą aktywnie w pracach Rady Dzielnicy i Zespołu. Wszystkie sprawy, które trafiają na Komisję Praworządności są automatycznie przekierowywane na Policję, Straż Miejską czy inne odpowiednie służby. Zespół Koordynacyjny zbiera się co jakiś czas i podejmuje dyskusję na temat potrzeb i problemów oraz wypracowuje konkretne wnioski. Przedstawiane są one na sesjach bezpieczeństwa, w których również uczestniczą przedstawiciele służb oraz ratowników z Czerwonego Krzyża. W obecnej formie Zespół „Bezpieczny Kraków” oraz Program „Bezpieczny Kraków” na poziomie dzielnic jest nie do przyjęcia i nie ma racji bytu.
- **Prelegent nie przedstawił się:** Budżet obywatelski nie sprawdza się, lepsze by były pieniądze do dyspozycji, gdyż jest mniejszy bezwład, większa celowość, szybsza realizacja. Forma konkursów nie jest dobra. Lepsze jest finansowanie na zasadzie przekazywania środków do dyspozycji. Bo to co przedstawia Radny z jednej dzielnicy, nie pokrywa się zupełnie ze skalą problemów w innej dzielnicy. Dla przykładu w Dzielnicy przez dwie noce nie świeciły się lampy, mało kto tam chodzi akurat o tej porze, wszystkie domy w okolicy są nowe ale to była tragedia, Armagedon, brak bezpieczeństwa bo się wszyscy przyzwyczaili, że jest super. Wymieniono elementy instalacji (styczniki) bo wcześniejsze były stare i problem załatwiono. Także to przekłada się na bezpieczeństwo i m.in. na takie działania potrzebne są pieniądze, które to bezpieczeństwo pomogą zapewnić.

- **Jacek Bednarz, Rada Dzielnicy XIII:** Kwestia środków finansowych jest bardzo złożonym problemem, którego nie da się rozstrzygnąć podczas jednego posiedzenia. To jest tak naprawdę kwestia woli Rady, na co przeznaczy te pieniądze i czy będzie to m.in. bezpieczeństwo.

Jeżeli chodzi o mapy, to wersja z pokazaniem miejsc zagrożeń wizualnie jest dobra, ale pojawia się pytanie czy nie wypłyne to na jakieś inne aspekty, np. spadek cen mieszkań ze względu na utrzymujący się wysoki wskaźnik zdarzeń o charakterze przestępczym w okolicy. Pokazywanie tych wszystkich miejsc, w sposób zbyt szczegółowy może powodować różne dodatkowe elementy, które mogą gdzieś tam w przyszłości czymś skutkować.

Czy ze względu na duże zainteresowanie można zorganizować jakieś spotkanie z Dzielnicami na którym byłyby przekazane informacje dla mieszkańców dotyczące stopnia organizacji Światowych Dni Młodzieży?

3. Spotkanie w dniu 29 lutego 2016 r. (Dzielnice XIV, XV, XVI, XVII, XVIII)

- **Prelegent nie przedstawił się:** Problemy, które się pojawiają to te związane z finansami czyli pozyskanie funduszy na naukę, na informowanie mieszkańców, na organizację spotkań. Dzielnica potrzebuje pieniędzy i przewodniczący dzielnic starają się przeznaczać środki na różne rzeczy, nie koniecznie starcza ich na potrzeby Zespołu Koordynacyjnego. Brakuje tej małej kwoty która byłaby przeznaczona tylko na Zespół Koordynacyjny, żeby nie trzeba było chodzić do przewodniczących, prosić się, bo przewodniczący dzielnic mają różne inne potrzeby.
- **Andrzej Mazur, Rada Dzielnicy XV:** Trudno jest namawiać kogokolwiek do pracy i do uczestnictwa w Zespole. Wiadomo że to zajmuje czas. Dzielnica organizuje spotkania np. w Straży Miejskiej i Policji jest dobra współpraca z tymi podmiotami. Każdy nowy członek Zespołu chodzi na takie spotkania, zaznajamia się z pracą służb oraz z wyposażeniem, którym dysponują. Często w spotkaniach tych uczestniczą również mieszkańcy oraz przedstawiciele stowarzyszeń. W skład Zespołu Koordynacyjnego wchodzi członkowie Komisji Porządku Publicznego i Praworządności, dwóch mieszkańców oraz przedstawiciel stowarzyszenia, Straży Miejskiej, Policji i Straży Pożarnej. Mieszkańcy zgłaszają problemy czy też miejsca ich zdaniem niebezpieczne, są one zgłaszane do służb, które podejmują odpowiednie działania. Zespół „Bezpieczny Kraków” dostaje z tych działań raport.
- **Jerzy Woźniakiewicz, Rada Dzielnicy XIV:** Rozpoczęcie prac nad aktualizacją Programu „Bezpieczny Kraków” stanowi spory powód do radości również dlatego, że nawet wśród wysokich urzędników zdarzały się głosy, iż 11 lat funkcjonowania nie jest wystarczającym okresem po którym można oceniać i nowelizować program dotyczący bezpieczeństwa. Każdy oczywiście ma prawo do własnego zdania. Dzielnica XIV nie posiada Zespołu „Bezpieczny Kraków” ponieważ mógłby on bardziej zaszkodzić niż pomóc. Do tej pory funkcjonował model, wymyślony ponad 12 lat temu przez przewodniczącego Rady Dzielnicy i wtedy ten model się sprawdzał. Polegał on na tym, że do Zespołu „Bezpieczny Kraków” zaproszono wszystkich „dzielnicowych VIP-ów”, czyli dyrektorów wszystkich placówek oświatowych, kierowników i dyrektorów innych instytucji, Proboszczów dwóch parafii, Komendantów Komisariatu Policji, naczelnika Straży Miejskiej, Radnych. Przewodniczący Komisji Praworządności został szefem tego zespołu i rzeczywiście kilka lat temu to się sprawdzało. Zespół spotykał się zazwyczaj raz

do roku, wypełniał ten obowiązek przyjęty Zarządzeniem i przygotowywał wnioski do Zarządu dotyczący rozdziałów środków na realizację zadań w ramach „Bezpiecznego Krakowa”. Członkowie Zespołu mogli się lepiej poznać, wymienić jakimiś uwagami i rzeczywiście to trochę polegało na tym, że Dyrektorzy szkół mówili za którym rogiem pije się alkohol, a Komendant notował. Ale czasy się zmieniły i w tej chwili służby są znacznie bardziej sprawne i rozbudowane zarówno ze strony Policji jak i Straży Miejskiej. Są odpowiednie komórki odpowiedzialne za współpracę ze szkołami i do spraw nieletnich. Poziom prowadzonych działań profilaktycznych również bardzo się podniósł. Z powyższych powodów współpraca na poziomie dyrektorów i komendantów trochę straciła znaczenie i nie jest potrzebna.

Droga wymiany informacji i współdziałania jest znacznie bliższa dlatego Zespół powinien być znacznie mniejszy, oparty o praktyków, oparty o osoby które mieszkają na terenie Dzielnicy albo angażują się w życie Dzielnicy, a ze względu na obecne albo były doświadczenia zawodowe znają problematykę bezpieczeństwa i one powinny się znaleźć w takim Zespole.

Natomiast jeżeli chodzi o sam program jak on powinien wyglądać, to powinniśmy się najpierw zastanowić jakie powinny być cele programu i cele takie ogólne na rzecz poprawy bezpieczeństwa możemy wyznaczyć. Powinniśmy zaznaczyć cele szczegółowe i do tych celów określić pewne metody, sposoby działania i podzielić role. W każdej Dzielnicy pewnie te cele będą inne i też będą się zmieniały.

Mieszkańcy Czyżyn mają wysokie poczucie zagrożenia a z drugiej strony te mapy policyjne pokazują, że Komisariat VIII Policji jest Komisariatem który ma jedne z najlepszych wyników wykrywalności na poziomie 30%. W tym momencie 1/5 przestępstw jest ujawniana w wyniku bezpośredniego pościgu albo na miejscu przestępstwa czyli „gorącego uczynku”. Te dane są naprawdę bardzo dobre. A z drugiej strony jednak, dane z innego badania pokazują, że poczucie bezpieczeństwa jest niskie. Że jest to dzielnica, w której mieszkańcy najmniej liczą na to że mogą polegać na pomocy Policji, z kolei bardzo ufając Straży Miejskiej. I tutaj trzeba się zastanowić jak zwiększyć zaufanie do Policji, jak pokazać, że skuteczność Policji w tym rejonie jest naprawdę wysoka i do tego zastosować odpowiednie narzędzia, np. dodatkowe płatne patrole w większym nasileniu., które pojawiałyby się w miejscach zaznaczonych na Mapie Zagrożeń.

- **Andrzej Dzedzic, Rada Dzielnicy XVII:** Zadania zlecone Zespołom „Bezpieczny Kraków” są konkretne i wszyscy wiedzą co robić. Zespół „Bezpieczny Kraków” nie jest przedłużeniem ramienia Komisji Bezpieczeństwa w Radzie Dzielnicy, w żadnym wypadku to nie jest nigdzie napisane. Wydaje się też, że cele postawione przed Służbami są konkretne, wiedzą dokładnie co mają robić. Na spotkaniu Zespołu ze Służbami, mieszkańcami i z osobami zaproszonymi przez Zespół „Bezpieczny Kraków” wymieniane są informacje odnośnie ewentualnych usprawnień, rzeczy do zmiany, konkretnych zadań. Spotkania trwają po 4 godziny niekiedy, a w trakcie ich trwania podejmuje się różne tematy i to się chyba dobrze rozwija.
- **Tomasz Szewczyk, Rada Dzielnicy XVI:** Zespół „Bezpieczny Kraków” nie jest przedłużeniem Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa Publicznego. Spotkania organizowane są co trzy miesiące. Może byłoby dobrze żeby poszczególne Dzielnice i Zespoły Koordynacyjne wymieniały między sobą jakieś doświadczenia. Bardzo dobrze układa się współpraca z Policją i ze Strażą Miejską oraz innymi służbami, Dzielnica zawsze może liczyć na szybką reakcję z ich strony.
- **Stanisław Madej, Rada Dzielnicy XVII:** Zespoły muszą być skuteczne, a żeby były to warto wrócić do praktyki, która była stosowana przed wejściem nowego Statutu Dzielnicy,

czyli wydzielania odrębnej puli pieniędzy, która była przeznaczona tylko dla Zespołu „Bezpieczny Kraków”, niech to będzie skromne 11 400,00 zł, bo taki był ostatnio przydział dla Dzielnicy XVII jak jeszcze ten system funkcjonował.

- **Andrzej Dziedzic, Rada Dzielnicy XVII:** Odnośnie Dzielnicy Nowa Huta funkcjonujemy w sferze stereotypów. 25 lat wstecz to było kilka osiedli ulokowanych w jednej strukturze. Obecnie traktowanie Dzielnicy jako makro – Nowa Huta jest błędne ponieważ stanowi ona teren 1/4 całego obszaru Miasta Krakowa, 1/3 ogółu mieszkańców Krakowa, a w jej obrębie leży pięć olbrzymich Dzielnic, które mają swoje własne odrębne problemy.
- **Wiesław Szczurek, Rada Dzielnicy XVI:** Zespoły Koordynacyjne „Bezpieczny Kraków” nie powinny działać jednak w oderwaniu od Komisji Praworządności i Porządku Publicznego. Pierwszym powodem jest ten sam cel działania obu podmiotów czyli bezpieczeństwo. W Dzielnicy Bieńczyce na spotkania Komisji zawsze zapraszani są przedstawiciel Policji i Straży Miejskiej, wspólnie z nimi rozwiązywane są tam problemy. Na posiedzeniach Komisji również odbywają się późniejsze debaty na forum Rady, na posiedzeniu plenarnym. Na przykład w sprawie dofinansowania działań Policji czy SM czy na przykład wspólnych patroli pieszych Policji i Straży Miejskiej. Nie można wyodrębnić „Bezpiecznego Krakowa” jako coś osobnego ponieważ pewne rzeczy się zazębiają.
Druga kwestia dotyczy Mapy Zagrożeń. Wiadomo, że dane, które są zamieszczane na Mapie pochodzą ze statystyk Policji i Straży Miejskiej. Pytanie brzmi czy one później jakby w kontekście zwrotnym są analizowane właśnie w tej takiej już formie, w różnych zestawieniach, czy są w jakiś sposób analizowane okresowo, systematycznie i czy w związku z tym są podejmowane później jakieś działania profilaktyczne w odniesieniu do wniosków jakie wypływają z analiz?
- **Tomasz Szewczyk, Rada Dzielnicy XVI:** Od wielu lat walczyliśmy z tym stereotypem, że w Nowej Hucie jest bardzo niebezpiecznie. Nie można pokazywać wszystkiego co zostało przedstawione na Mapie w formie „zagęszczeń” bo ponownie zapanuje „psychoza strachu”. Nie możemy przewidzieć reakcji mieszkańców gdy zobaczą te dane. Na pewno będzie to skutkowało zwiększeniem ilości patroli oraz zwiększeniem wydatkowania pieniędzy na bezpieczeństwo.
- **Jerzy Woźniakiewicz, Rada Dzielnicy XIV:** Kiedy rozpoczęła się dyskusja nad Mapą Zagrożeń, już wówczas pojawiało się pytanie „Co i komu warto pokazywać?”. Całkowite ukrycie danych jest trochę taką filozofią, że zbijając termometr uniknie się upublicznienia informacji o gorączce. Jeżeli administracja publiczna wytwarza pewne dane, przetwarza i pozwala na ich ukazanie w różnej formie, w różnych zależnościach to chyba jednak warto pokazać to ludziom, zwłaszcza że nie da się postawić jakiegokolwiek granicy, gdyż zawsze będzie się to wiązało z pytaniem o zasadność podstawienia tej granicy właśnie w tym miejscu. Tak wygląda Kraków, przestępczość i inne zdarzenia w tym Mieście. Osoby, które będą chciały poświęcić chwilę żeby zajrzeć do tej Mapy jeżeli będą mieli taką możliwość mogą też mieć duży wkład w jej przeanalizowanie, ponieważ sami mogą porównywać różne zależności takie, które naukowcom powiedzmy zajmującym się tym zawodowo mogą nie przyjść do głowy i to może być duży wkład społeczny w wykorzystanie tych danych.
- **Jerzy Wójcik, Rada Dzielnicy XVII:** Mieszkańcy Dzielnicy przychodzą z problemami do Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa Publicznego zamiast zgłosić się na Policję lub Straż Miejską. Być może mają jakieś obawy albo nie dysponują telefonem kontaktowym. Później skutkuje to wystawianiem w ankiecie negatywnych ocen służbom, a zwłaszcza

Straży Miejskiej. Należy społeczeństwo edukować aby ludzie chętniej zgłaszali się z problemami do odpowiednich służb.

4. Spotkanie w dniu 07 marca 2016 r. (Dzielnice I, II, III)

- **Barbara Zarzycka-Rzeźnik, Rada Dzielnicy I:** Program „Bezpieczny Kraków”, w stanie w jakim się znajduje na dzień dzisiejszy, jest jedną wielką fikcją. Zadania Zespołu „Bezpieczny Kraków” nie są niczym innym jak powielaniem działalności Komisji Praworządności i Porządku Publicznego. Przeciętny mieszkaniec nie ma pojęcia, że istnieje coś takiego jak Zespół Koordynacyjny „Bezpieczny Kraków”. W związku z tym mieszkańcy z problemami zwracają się do Rady czy konkretnie do Komisji Praworządności, która spełnia te warunki czy wymagania po części zawarte w programie „Bezpieczny Kraków”. Do momentu finansowania Zespołu spotkania były częstsze, było o czym dyskutować i było co dzielić, choć te pieniądze były śmiesznie niskie. Na dzień dzisiejszy nie ma żadnych środków więc nie bardzo wiadomo po co te Zespoły istnieją. Dopóki nie zmieni się Program to obecne działania Zespołu to kolokwialnie mówiąc „bicie piany”.
- **Halina Gociewicz, Rada Dzielnicy I:** Nowy Program powinien się opierać na dokumentach strategicznych jak Strategia Rozwoju Kraju, Strategia Sprawne Państwo, gdzie na pewno można znaleźć wiele punktów i odniesień dotyczących bezpieczeństwa. Te zapisy powinny się przekładać na finansowanie, jednak to nie powinno być finansowanie służb (choć wiadomo, że są one niedofinansowane). Fundusze powinny się przekładać na finansowanie działań, które wpłynął na wzrost poczucia i faktycznego stanu bezpieczeństwa.
- **Marian Andruchów, Rada Dzielnicy II:** Brakuje dokumentu zawierającego krótką strategię i plany operacyjne dotyczące działań Zespołu. Obecnie jest dylemat jakie działania należy przypisać Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa, a czym powinien zająć się Zespół. Oczywiście Komisja reaguje bardziej na te takie bezpośrednie, szybkie zdarzenia. Potrzebny jest krótki dokument bez preambuły, zawierający instrukcję co należy zrobić, jakim sposobem i jakimi siłami. Pieniądze także są potrzebne, również na zakupy sprzętu czy wyposażenia dla Policji lub Straży Miejskiej - tak widowiskowo. Jeżeli mieszkańcy widzą, że się coś się służbom kupuje to wówczas ma to również wydźwięk taki propagandowy, uroczysty.
- **Barbara Zarzycka-Rzeźnik, Rada Dzielnicy I:** Odnośnie poprzedniej wypowiedzi warto dodać, że Zespół w Dzielnicy Stare Miasto przez cztery lata spotykał się dość często również z przedstawicielami Straży Miejskiej i Policji. Były rozmowy, wymiany spostrzeżeń ale generalnie praca Zespołu była powieleniem zadań Komisji Praworządności i Porządku Publicznego. Faktycznie zabrakło wytycznych, konkretów, nie było również żadnych spotkań takich jak to obecne, jedynie towarzyskie spotkania i podział 12 czy 15 tysięcy Księdzu na świetlicę i komuś tam na coś.
- **Marian Andruchów, Rada Dzielnicy II:** Jeżeli w nowym Programie nie będzie jakiegoś obszaru związanego ze szkołami i z bezpieczeństwem w szkole to nie będzie miał on sensu.
- **Tomasz Makowski, Rada Dzielnicy II:** Czy takie spotkania jak obecne będą cykliczne? Kiedy przewidziane jest następne spotkanie?

- **Marian Andruchów, Rada Dzielnicy II:** Jeżeli za pół roku, przewodniczący Komisji lub członkowie nie spotkają się na tej sali żeby porozmawiać, to będzie to oznaczać, że trwające spotkanie jest pozbawione sensu.
- **Maciej Hankus, Rada Dzielnicy II:** Spotkanie nie powinno być ze wszystkimi Dzielnicami jednocześnie ponieważ w Dzielnicach Bieńczyce czy Nowa Huta są trochę inne problemy niż na Starym Mieście, dlatego warto zrobić parę spotkań według jakiegoś klucza, np. lokalizacji.

III Wystąpienia przedstawicieli Służb mundurowych:

1. Spotkanie w dniu 22 lutego 2016 r. (Dzielnice IV, V, VI, VII):

- **mł. insp. Radek Bąchór, Komenda Miejska Policji w Krakowie:** Przedstawiona została prezentacja dotycząca kształtowania bezpiecznych przestrzeni na przykładzie likwidacji miejsca, w którym dochodziło do spożywania alkoholu. Odbywało się to na terenie zielonym, w pobliżu placu zabaw dla dzieci. Policjanci prowadzili w tym miejscu regularne patrole, jednak mimo ciągłego legitymowania i wystawiania mandatów proceder trwał. Próbowano również zamontować monitoring oraz wynająć firmę ochrony mienia, jednak te działania również nie przyniosły skutku.

Dopiero działania mieszkańców i Radnych polegające na przycięciu zieleni oraz przeniesieniu ławek i przymocowaniu ich na stałe na terenie placu zabaw przyniosły przełom. Ludzie łamiący prawo przestali się tym miejscem interesować. Dzięki postawie mieszkańców miejsce zostało przywrócone do normalnego użytkowania.

- **Radosław Gądek, Straż Miejska Miasta Krakowa:** Przedstawiona została prezentacja na temat przywrócenia ładu i porządku na terenie zielonym przy ul. Prądnickiej. Osoby o narodowości romskiej koczowały na mało eksponowanym terenie zielonym należącym do podmiotu prywatnego z siedzibą w Warszawie. Teren ten był jednak widoczny z trasy tramwajowej, dlatego do Straży Miejskiej zaczęły wpływać zgłoszenia opisujące całą sytuację. Straż Miejska podjęła współpracę z innymi służbami, w tym ze Strażą Graniczną. Zwiększone zainteresowanie służb sprawiło, że teren, który docelowo, jak się okazało, miał być przystankiem w podróży na zachód Europy, stał się nieatrakcyjny dla osób z niego korzystających. Początkowo firma będąca właścicielem działki nie była chętna do usunięcia pozostałości po koczowisku i uprzątnięcia terenu, jednakże po otrzymaniu od MPO dość wygórowanej oferty zrealizowania tejże usługi, właściciel zdecydował się jednak na wynajęcie komercyjnej firmy. Sytuacja została szybko rozwiązana również dzięki postawie funkcjonariusza, który bardzo zaangażował się w sprawę, będąc zdeterminowany oraz proponując różnorakie działania ofensywne.

2. Spotkanie w dniu 24 lutego 2016 r. (Dzielnice VIII, IX, X, XI, XII, XIII)

- **mł. insp. Radek Bąchór, Komenda Miejska Policji w Krakowie:** Przedstawiona została prezentacja dotycząca likwidacji lokalu przy ul. Nowosądeckiej, gdzie ustawiono maszynę hazardową tzw. Jednorękiego bandytę. Radni wielokrotnie zgłaszali się z prośbą o interwencję Policji, informując przy tym o nagromadzeniu patologii w okolicy lokalu. Istniało podejrzenie rozprowadzania narkotyków oraz spożywania alkoholu w tym miejscu. Działania podejmowane przez Policję okazały się nieskuteczne. W toku czynności zweryfikowano również stan prawny lokalu i ustalono jego właściciela, którym okazała się być Spółdzielnia mieszkaniowa. Wynajęła ona nieruchomość jednemu

z mieszkańców, a następnie ten również podnajął pomieszczenie innej osobie prywatnej. Spółdzielnia po sprawdzeniu umowy, wypowiedziała ją najmującemu, kierując jednocześnie sprawę do Sądu.

W ciągu jednego dnia całe pomieszczenie zniknęło, a wraz z nim problem i to zwłaszcza dzięki postawie mieszkańców.

- **Zbigniew Ulman, Straż Miejska Miasta Krakowa:** Przedstawiona została prezentacja dotycząca opisu dobrych praktyk podejmowanych przez Straż Miejską Miasta Krakowa. Ponieważ ok 20% lub 30% osób ciągle ma niewielkie pojęcie na temat zadań Straży Miejskiej, chętnie uczestniczy ona w spotkaniach z mieszkańcami. Są oni również źródłem wiedzy na temat ewentualnego występowania zjawisk niepożądanych na danym obszarze. Przykładowo na samym tylko terenie Podgórza strażnicy odbyli 1200 takich spotkań. W Straży Miejskiej istnieje funkcja Strażnika Rejonowego, który jest przypisany do konkretnego rejonu i jednym z jego zadań jest właśnie zapewnianie kontaktów z mieszkańcami.

Druga część prezentacji dotyczyła Kontraktów dla Dzielnic, które polegają na tym, że Dzielnic stawiają Straży Miejskiej zadania do realizacji. Z reguły zadana te dotyczą np. niewłaściwego parkowania, przypadków spożywania alkoholu w miejscach niedozwolonych, usuwania pojazdów nieużytkowanych tzw. „wraków”. Dużo zgłoszeń dotyczy również kwestii związanych z utrzymaniem czystości porządku, likwidacji nielegalnych wysypisk, czy brudnych posesji, które po interwencji strażników nabrały właściwego wyglądu. Straż Miejska bierze również czynny udział w likwidacji nielegalnego graffiti, poprzez zakup farby z otrzymanych wcześniej i przekazywanie jej podmiotom zainteresowanym usunięciem nielegalnych napisów.

3. Spotkanie w dniu 29 lutego 2016 r. (Dzielnice XIV, XV, XVI, XVII, XVIII)

- **ml. insp. Radek Bąchór, Komenda Miejska Policji w Krakowie:** Przedstawiona została prezentacja dotycząca współpracy mieszkańców z Policją, ukazana na dwóch przykładach. Pierwszy jest związany z problemem graffiti, które występuje na terenie wszystkich dzielnic. W tym konkretnym przypadku sprawa dotyczyła Gimnazjum 42 na osiedlu Józefa Strusia. Na terenie szkoły notorycznie powstawały różne napisy na obiektach. Policja podejmowała rutynowe działania mające na celu ujęcie sprawców, które polegały na nieskutecznym niestety patrolowaniu. Działania Policji były skazane na porażkę ponieważ takich miejsc i takich osiedli gdzie powstaje graffiti na terenie Miasta jest bardzo dużo i nie sposób objąć wszystkich na raz dozorem. Problem został rozwiązany dopiero kiedy mieszkańcy i Radni wraz z Dyrekcją szkoły, we współpracy ze Stowarzyszeniem „Pogromcy Bazgrołów” wpadli na pomysł aby nielegalne graffiti zamienić na graffiti patriotyczne. Pokazał się nowy mural i całkowicie zmienił oblicze nie tylko tego miejsca ale i całej okolicy gdzie umiejscowiono podobne patriotyczne treści - przestało powstawać nowe graffiti.

Drugim przykładem jest proceder nielegalnego parkowania w pasie przy Muzeum Lotnictwa, przez co dochodziło w tym miejscu do różnych ekscesów związanych z naruszeniem bezpieczeństwa i porządku publicznego. Straż Miejska i Policja podejmowały nieudolne próby, aż w końcu jeden z mieszkańców wpadł na pomysł, że przecież można odciąć dojazd w to miejsce poprzez usypanie niewielkiej grobli. Pomysł tego mieszkańca był świetny, sprawa została załatwiona. Finalizując, powszechnie wiadomo, że zapewnienie bezpieczeństwa stanowi zadanie Policji ale okazuje się że w wielu przypadkach mieszkańcy biorąc to bezpieczeństwo w swoje ręce i załatwiając newralgiczne sprawy bez udziału Policji, za taką postawę należą się podziękowania.

- **Zbigniew Ulman, Straż Miejska Miasta Krakowa:** Przedstawiono prezentację, w której opisany został przykład usunięcia pojazdu nieoznakowanego, niezdatnego do użytku, tzw. „wraku”. Pojazdy te zalegają na wszystkich osiedlach i również Nowa Huta nie jest ich pozbawiona. Zajmuje się nimi wyspecjalizowana grupa Strażników Miejskich – Rejonowych. Jeden z takich pojazdów został porzucony na Osiedlu Centrum A, na drodze wewnętrznej, z której nie jest tak łatwo usunąć samochód, ponieważ przepisy mówią jedynie o holowaniu pojazdów bez tablic rejestracyjnych po drogach publicznych, nie dotyczą natomiast dróg wewnętrznych. Podjęto próby ustalenia właściciela, jednakże okazało się, iż w ustalonym miejscu nikt nie widział takiej osoby, a samo miejsce jest pustostanem. Uzyskano szczątkowe informacje, że potencjalny właściciel może przebywać w zakładzie karnym oraz, że na tablice rejestracyjne właściwe dla omawianego pojazdu została dokonana kradzież paliwa ze stacji benzynowej. Równocześnie raz jeszcze przeprowadzono szczegółowe oględziny pojazdu podczas których stare, wyrobione korozją zamki puściły i dzięki temu udało się zajrzeć do środka auta, gdzie znaleziono awizo na brata właściciela pojazdu, który miał się opiekować samochodem, ponieważ właściciel faktycznie przebywał w więzieniu. Poczyniono ustalenia w wyniku których właściciel pojazdu przesłał upoważnienie dzięki któremu auto zostało zezłomowane.

4. Spotkanie w dniu 07 marca 2016 r. (Dzielnice I, II, III)

- **mł. insp. Radek Bąchór, Komenda Miejska Policji w Krakowie:** Przedstawiona została prezentacja dotycząca działań podejmowanych przez mieszkańców i Radnych na rzecz przeciwdziałania zagrożeniom dotyczącym bezpieczeństwa, opisanych na przykładzie sytuacji zaistniałej w jednym z lokali mieszczącym się przy ulicy Bożego Ciała. Okoliczni mieszkańcy uskarżali się na notoryczne hałasy oraz krzyki autorstwa gości lokalu, które zakłócały ich spokojne funkcjonowanie. Zwrócono się z prośbą o interwencję Policji, która oczywiście podjęła ją wystawiając mandaty osobom zakłócającym ciszę. Działanie to okazało się nieskuteczne. W związku z tym z inicjatywy Radnych zwołano spotkanie z przedstawicielami lokali gastronomicznych mieszczących się przy wspomnianej ulicy. W trakcie spotkania zaproponowano świetny pomysł, na który zgodził się jeden z właścicieli lokalu i zatrudnił dwie hostessy, które mają za zadanie wychodzić do osób przebywających na zewnątrz na tak zwanym „papierosku” i uspokajać je. Okazało się, że pomysł faktycznie zadziałał i jest dalej realizowany przez właściciela lokalu zainspirowanego działalnością mieszkańców reprezentowanych przez Radnych. Można powiedzieć, że zintegrowały się dwa środowiska, właściciela lokalu niekoniecznie będącego w zainteresowaniu tym co się dzieje poza jego obiektem w którym on zarabia pieniądze, i mieszkańców którym to przeszkadzało. Wszystko w jakiejś takiej symbiozie ma szansę dobrze zaistnieć, współpracować.
- **Radosław Gądek, Straż Miejska Miasta Krakowa:** Przedstawiona została prezentacja dotycząca konfliktu o ścieżkę rowerową w Dzielnicy III. Sytuacja niby prosta i komfortowa. Sklep, kilka lokali usługowych, chodnik, ścieżka rowerowa, w pobliżu przystanek komunikacji miejskiej. Wydawałoby się że tak bogata infrastruktura powinna być przyjazna dla mieszkańców. Okazuje się, że w tej sytuacji praktycznie wszyscy byli niezadowoleni. Mianowicie ścieżka rowerowa była wytyczona blisko krawędzi jezdni w związku z powyższym przyjeżdżający klienci do sklepu parkowali na jej obszarze, co powodowało napływ zgłoszeń do Straży Miejskiej z prośbą o interwencję. Sam sklep był niezadowolony no bo Straż płoszyła klientów. Dodatkowo kierowcy, którzy nie mogli stanąć na ścieżce rowerowej stawali w zatoce autobusowej przez co problem mieli kierowcy autobusów MPK.

W końcu zainicjowano spotkanie wszystkich zainteresowanych stron czyli MPK, przedstawicieli sklepu, zarządcy drogi oraz Radnych Dzielnicy III. Po dokonaniu szczegółowej analizy terenu okazało się, że można wyznaczyć linią ciągłą ścieżkę rowerową oraz prawidłowo ją oznakować, dzięki czemu uniemożliwiony został tam wjazd. Wykonano również podjazd dla samochodów dostawczych, aby bez problemu można było dowozić towar do sklepu. Wszystkie strony doszły do porozumienia w trakcie jednego spotkania, pewnym katalizatorem były media, które również zaangażowały się w tę sprawę.

Na tym protokół zakończono.

Protokołowała: Ewelina Madoń, inspektor z Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego Urzędu Miasta Krakowa.